

Om Mikaelidagen

Om Mikaelidagen, som faller in i år,
då tänker jag att resa långt härifrån.
Ingen haver jag, som sörjer mig ändå,
ej heller fäller jag någon tår.

Och väntat haver jag efter dig, min lilla vän,
liksom fågeln efter ljusnande dag,
för var och en gång jag dina ögon ser,
då bliver jag så hjärteligen glad.

Men huru skall det gå, när jag skall tänka på
att taga mig en annan till vän?
Först får du glömma mig, sen får jag glömma dig,
och sedan så är vänskapen all.

O, du min enda tröst, som har vilat vid mitt bröst,
du har klämt mitt hjärta så hårt.
O, du som i höga himmelen bor,
du vet väl, att det faller mig så svårt.

Och när som vi komma till Södervalla bro,
där stånda de flickor uti flor.
Och nog får jag den, som håller mig kär,
bara jag kan komma härifrån.

Nog vet jag, att du kunde en rikare få,
men se dig dock visligen om!
Låt rikedom icke intaga ditt sinn,
att välja en ond för en from!

När Adam och Eva blev vigda ihop,
så hade de intet i arv,
men Gud gav dem nog, att dem ingenting tröt,
ty han visste väl deras tarv.

Han kan så väl föda ett bi som en björn,
hans makt är oändligen stor,
han, som allting utav intet har gjort
och skapat allt med ett ord.

Uppland

(Mikaelidagen var flyttningsdag för pigor och drängar)

N:o 4.

Andante.

Om Micha-e-li - dagen, som faller in i år, tän-ker jag till att re-sa här-i-

från, Men ingen hafver jag, som sörjer mig än-då, Ej hel-ler så faller jag en tår.